

DOM

afsagt den 11. januar 2016 af Vestre Landsrets 5. afdeling (dommerne Chr. Bache, Rikke Foersom og Niels Klitgaard (kst.)) i ankesag

V.L. B-1927-13

Laserdisken v/ Hans Kristian Pedersen

mod

Foreningen af Danske Videogramdistributører for

Egmont Film A/S

(nu Nordisk Film Distribution A/S),

Walt Disney Studios Home Entertainment A/S

(nu The Walt Disney Company Nordic),

Nordisk Film Video A/S

(nu Nordisk Film Distribution A/S),

Paramount International A/S

(nu Fox-Paramount Home Entertainment Denmark I/S),

Sandrew Metronome Danmark A/S,

Scanbox Entertainment A/S,

SF Film & Video A/S

(nu SF Film A/S),

Universal Pictures Danmark ApS

(nu Universal Sony Pictures Home Entertainment Nordic)

og

Warner Bros. Entertainment Danmark ApS

(advokat Peter Schønning, København)

Retten i Aalborg har den 15. juli 2013 afsagt dom i 1. instans (rettens nr. BS 7-50/2007 og BS 7-235/2007).

Påstande

For landsretten har appellanten, Laserdisken v/ Hans Kristian Pedersen (herefter Hans Kristian Pedersen) gentaget sin påstand om frifindelse over for de indstævntes påstand (2) for byretten om, at han skal anerkende, at det af Fogedretten i Aalborg den 19. januar 2007 nedlagte forbud er lovligt gjort og forfulgt.

Hans Kristian Pedersen har over for de indstævntes påstand (3) for byretten om betaling af vederlag og erstatning principalt gentaget sin påstand om frifindelse og subsidiært nedlagt påstand om, at spørgsmålet om, hvorvidt EU's indførelse af regional konsumtion af den ophavsretlige spredningsret medfører en pligt for borgerne i EU til at respektere eventuelle rettighedshaveres forbud mod spredning af eksemplarer, der er bragt på markedet uden for EØS-området (*fortolkning 1*), eller om regional konsumtion medfører en pligt for rettighedshaverne til at give dokumenterbart samtykke til spredning af sådanne eksemplarer, før de kan spredes lovligt (*fortolkning 2*), forelægges for EU-domstolen.

Hans Kristian Pedersen har gentaget sin selvstændige påstand (1) for byretten om, at de indstævnte skal anerkende, at bevissikringen mod ham den 29. november 2005 var ulovlig, at hans regnskabsmateriale hidrørende fra denne bevissikring ikke kan anvendes i en retssag mod ham, og at det bevissikrede materiale skal tilbageleveres til ham.

Hans Kristian Pedersen har endelig gentaget sin selvstændige påstand (2) for byretten om, at de indstævnte skal betale erstatning for værditab af de af hans film, der på de indstævntes foranledning blev beslaglagt under fogedforretningen den 29. november 2005, idet han for landsretten har nedlagt påstand om, at de indstævnte skal betale 285.000 kr. + moms med procesrente fra den 29. november 2005.

De indstævnte, Foreningen af Danske Videogramdistributører (FDV) for Egmont Film A/S (nu Nordisk Film Distribution A/S), Walt Disney Studios Home Entertainment A/S (nu The Walt Disney Company Nordic), Nordisk Film Video A/S (nu Nordisk Film Distribution A/S), Paramount International A/S (nu Fox-Paramount Home Entertainment Denmark I/S), Sandrew Metronome Danmark A/S, Scanbox Entertainment A/S, SF Film & Video A/S (nu SF Film A/S), Universal Pictures Danmark ApS (nu Universal Sony Pictures

Home Entertainment Nordic) og Warner Bros. Entertainment Danmark ApS, har påstået byrettens dom stadfæstet for så vidt angår påstand (2) for byretten om forbuddets lovlighed.

De indstævnte har gentaget deres påstand (3) for byretten om, at Hans Kristian Pedersen som vederlag og erstatning skal betale 1.181.730 kr., subsidiært et mindre beløb efter retens skøn, med procesrente af 100.000 kr. fra den 5. januar 2006, af 1.000.000 kr. fra den 22. april 2008 og af det samlede beløb fra den 1. juli 2009.

De indstævnte har over for Hans Kristian Pedersens selvstændige påstand (1) principalt påstået byrettens dom stadfæstet og subsidiært påstået frifindelse.

De indstævnte har påstået byrettens dom stadfæstet for så vidt angår Hans Kristian Pedersens selvstændige påstand (2) om erstatning for værditab.

Supplerende sagsfremstilling

Det fremgår af sagen, at Hans Kristian Pedersen ved brev og uddybende kæreskrift af 23. december 2005 i sag nr. V.L. B-2787-05 anmodede Vestre Landsret om at frigive de ”beslaglagte” film med henblik på tilbagesalg til leverandørerne, og at de indstævnte i deres svarskrift af 24. januar 2006 tilkendegav følgende:

”...

Ad beslaglæggelsen

Først og fremmest må det understreges, at den import, der er foretaget af filmværker, hvortil indkæredes medlemmer har rettighederne til distribution i Danmark, og som er sket med henblik på salg, er ulovlig, og at de enkelte eksemplarer af filmværker derfor med rette er beslaglagt.

Indkærede er dog udfra en værdispildsbetragtning villig til at acceptere, at de af forbuddet omfattede filmværk sælges tilbage til leverandørerne. Dette er dog betinget af, at penge fra et sådant salg indsættes på en spærret konto til sikkerhed for et eventuelt krav som indkærede senere måtte have mod Laserdisken. Da de omhandlede filmværker er beslaglagt af fogedretten og kun med indkæredes samtykke kan frigives, er det vigtigt, at kærende ikke tilbagesælger filmene førend der er truffet de nødvendige foranstaltninger vedrørende købesummen herfor, dvs. oprettet en spærret konto med betingelser for frigivelse godkendt af indkærede. Tilbagesalg til leverandører til

USA må ikke ske før indkærede har en skriftlig bekræftelse herpå fra fogedretten i Aalborg.

...”

Hans Kristian Pedersen oplyste herefter i sit supplerende processkrift af 10. marts 2006 i kæresagen, at skaden var sket, idet filmene på grund af de meget hurtige prisfald på DVD-udgivelser havde mistet hovedparten af deres daværende værdi.

Af brev af 2. oktober 2006 fra Hans Kristian Pedersens daværende advokat til Retten i Aalborg fremgår blandt andet følgende:

”Min klient respekterer naturligvis sagsøgernes rettigheder i ophavsretslovens § 19 i den fortolkning, der lå til grund for lovens vedtagelse, herunder sagsøgernes ret til at forbyde parallelimport af filmtitler, hvortil de har danske enerettigheder.”

Det fremgår af byrettens retsbog i nærværende sag, at retten den 4. maj 2011 fremlagde blandt andet to breve af 2. marts og 17. april 2011 fra Hans Kristian Pedersens daværende advokat, hvorefter følgende blev tilført retsbogen:

”...

Det fremgår af de modtagne breve, at sagsøgte frafalder at gøre gældende under nærværende sag, at sagsøgerne ikke er rette sagsøgere.

...”

Forklaringer

Der er for landsretten fremlagt supplerende skriftlige forklaringer fra vidnerne Thomas Schultz og Jan Klarskov Jensen.

Thomas Schultz har ved brev af 2. november 2015 afgivet følgende supplerende skriftlige forklaring:

”...

Forklaringen i byrettens dom præciseres med følgende:

Retssagen blev behandlet via FDV på vegne af alle dets medlemmer. Jeg husker, at der blev foretaget prøve køb, men hvorvidt disse også indeholdt film, hvortil SF Film havde danske rettigheder, husker jeg ikke.

...”

Jan Klarskov Jensen har ved mail af 5. november 2015 afgivet følgende supplerende skriftlige forklaring:

” ...

Jeg kommer hér med en kortfattet forklaring på den globale strategi for Disney's animerede klassikere:

Det er en overordnet global strategi, at ”101 dalmatiner 2” – som alle andre Disney animerede titler/klassikere – udgår af sortiment i en periode. Den globale strategi kommer fra moderselskabet i USA. Perioden for, hvornår titlen tages af markedet, dvs. start og slut, defineres af den samlede nordiske ledelse, og gælder alle lande i Norden. Strategien kan variere fra område til område i Europa, da de respektive territorier selv bestemmer, hvornår titlen ikke er tilgængelig. Den globale strategi gælder de største Disney klassikere og betegnes ”Moratorium” titler.

Strategien har været gældende fra 1991 indtil februar 2015.

...”

Procedure

Parterne har i det væsentlige gentaget deres anbringender for byretten og har procederet i overensstemmelse hermed.

Hans Kristian Pedersen har for landsretten supplerende blandt andet anført, at harmoniseringsdirektiverne inklusive låne-/lejedirektivet og Infosoc-direktivet med den påberåbte spredningsret har til formål at sikre et område uden indre grænser, og at det derfor er udelukket, at lokale rettighedshavere i en national stat kan have forrang frem for ligeberettigede rettighedshavere i andre medlemsstater. Sagen angår fortolkningen af det EU-retlige begreb ”regional konsumtion”, og landsretten har pligt til at indbringe sagen for EU-Domstolen, idet kun EU-Domstolen har kompetence til at afgøre dette.

De indstævnte er ikke ophavsmænd i henhold til ophavsretsloven og EU's direktiver, idet de indstævnte blot har erhvervet licens til at udgive danske udgaver. FDV har ikke dokumenteret at være berettiget til at gøre krav gældende vedrørende de omtvistede film. Det bestrides ikke, at FDVs medlemmer har licensrettigheder til filmene, men det er ikke godtgjort, at de har ophavsretten. Hans Kristian Pedersen bestrider ikke, at hans daværende advokat frafaldt at gøre gældende, at FDVs medlemmer ikke var rette sagsøgere, men dette skete ikke med Hans Kristian Pedersens indforståelse.

Hans Kristian Pedersen har videre supplerende anført, at han indstillede parallelimport vedrørende alle de indstævnte den 29. november 2005, og at der ikke kan nedlægges forbud mod aktiviteter, der allerede er ophørt.

Med hensyn til salg af film fra SF Film A/S og Scanbox Entertainment A/S har Hans Kristian Pedersen anført, at der var tale om varer fra hans restlager. Med hensyn til salg af film før den danske release-dato, er det anført, at datoerne for release over hele verden med tiden er blevet nærmest sammenfaldende.

Hans Kristian Pedersen har endelig anført, at retssagen efter bevissikringen blev anlagt for sent.

De indstævnte har bestridt, at der er grundlag for en forelæggelse for EU-domstolen. Hans Kristian Pedersen afgav i byretten en bindende proceserklæring om at frafalde at gøre gældende, at de indstævnte ikke er ”rette sagsøgere”, og Hans Kristian Pedersen kan allerede derfor ikke bestride det nu.

De indstævnte har videre anført, at det var deres berettigede forventning, at Hans Kristian Pedersen ville overholde ophavsretsloven, og at de, da de senere opdagede, at han fortsat solgte parallelimporterede film, straks foretog intern afklaring og nødvendig bevissikring med henblik på efterfølgende hurtig indlevering af forbudsbegæring.

Hertil kommer, at der også blev solgt film fra SF Film A/S og Scanbox Entertainment A/S.

De indstævnte har tillige anført, at retssagen efter bevissikringen er anlagt rettidigt, idet kendelsen om bevissikring mod Hans Kristian Pedersen blev afsagt den 15. december 2006.

Landsrettens begrundelse og resultat

FDVs påstand om forbud (2)

FDVs rettigheder

Hans Kristian Pedersen har for landsretten gjort gældende, at FDVs medlemmer ikke har dokumenteret at have ophavsret til de omtvistede film.

Hans Kristian Pedersen, der må anses for godt branchekendt, har ved sine henvendelser til FDV og FDVs medlemmer anerkendt de indstævnte som indehavere af rettigheder til distribution af film i Danmark.

Endvidere har han efter det oplyste under byrettens behandling af sagen ved sin advokat frafaldet at gøre gældende, at de indstævnte ikke var ”rette sagsøgere”.

Hans Kristian Pedersen har ikke bestridt, at de indstævnte har licenserne til at udgive de pågældende danske DVD-versioner, og der er ikke påvist grunde til at antage, at licenserne til de pågældende film ikke skulle hidrøre fra de ophavsretligt berettigede.

Det er under disse omstændigheder sammenholdt med sagens øvrige oplysninger ubetænkeligt at lægge til grund, at de indstævnte i kraft af erhvervede enerettigheder har ret til at fremstille og distribuere de spillefilmværker på DVD i Danmark, som sagen angår. De indstævnte må derfor anses for at være ophavsmænd, jf. ophavsretslovens § 19, stk. 1, 1. pkt., jf. § 2.

Forståelsen af ophavsretslovens § 19

Hans Kristian Pedersen har gjort gældende, at parallelimport er tilladt, hvis ikke ophavsmanden har forbudt det.

Det følger af ophavsretslovens § 2, at ophavsretten med de i loven angivne indskrænkninger medfører eneret til at råde over værket ved at fremstille eksemplarer af det og ved at gøre det tilgængeligt for almenheden.

Ophavsretslovens § 19 udgør en indskrænkning i eneretten efter lovens § 2. Af bestemmelsens § 19, stk. 1, 1. pkt., fremgår følgende:

”Når et eksemplar af et værk med ophavsmandens samtykke er solgt eller på anden måde overdraget til andre inden for Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, må eksemplaret spredes videre.”

Det fremgår af de specielle bemærkninger til lovforslag nr. 19 af 2. oktober 2002 om ændring af ophavsretsloven (Folketingstidende 2002-2003, Tillæg A, s. 248-49), at formålet med ændringen af lovens § 19 er at gennemføre infosoc-direktivets artikel 4 i dansk ret. Det hedder endvidere i bemærkningerne: ”Den ændrede bestemmelse forhindrer videre-spredning af værkseksemplarer, der er erhvervet ved parallelimport eller anden form for import fra lande uden for EØS. I sådanne tilfælde er viderespredning til almenheden kun tilladt, hvis rettighedshaveren har givet samtykke.”

I artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF af 22. maj 2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet (infosoc-direktivet) hedder det:

”1. Medlemsstaterne tillægger ophavsmænd eneret til at tillade eller forbyde enhver form for spredning til almenheden ved salg eller på anden måde af deres originalværker eller eksemplarer heraf.

2. Spredningsretten udtømmes ikke i Fællesskabet for så vidt angår originalværker eller eksemplarer heraf, medmindre første salg eller anden overdragelse af ejendomsret i Fællesskabet af den pågældende genstand foretages af rettighedshaveren eller med dennes samtykke.”

Det følger herefter af loven og dens forarbejder, at parallelimport i strid med ophavsmandens rettigheder kræver dennes samtykke. Dette må også anses for at være i overensstemmelse med almindelige principper om ophavsretlig beskyttelse.

Det må endvidere anses for at være i overensstemmelse med direktivet, og landsretten finder, at der ikke i forhold til tvisten i denne sag er en sådan rimelig tvivl om forståelsen af ophavsretslovens § 19 i forhold til EU-retten, at der er grundlag for at forelægge spørgsmål for EU-Domstolen.

Det kan således fastslås, at der efter ophavsretslovens § 19, stk. 1, ikke er adgang til parallelimport, uden at indehaveren af ophavsretten har givet sit samtykke hertil.

De udtalelser i tilknytning til lovgivningsprocessen fra politikere og sagkyndige, herunder ved høringen i Folketingets kulturudvalg, som Hans Kristian Pedersen har påberåbt sig, kan ikke føre til andet resultat.

Samtykke

Afgørende for, om Hans Kristian Pedersen har krænket de indstævntes rettigheder, er herefter, om hans salg af de omtvistede film importeret fra lande uden for EØS er sket med de indstævntes samtykke.

Som anført af byretten blev Hans Kristian Pedersen som direktør og ejer af Laserdisken ApS i januar 2003 gjort bekendt med, at SF Film A/S og Scanbox Entertainment A/S ikke ville give tilladelse til salg af parallelimporterede film, og at han ville høre nærmere fra FDV, ”Så snart eller såfremt” der måtte komme en tilbagemelding fra de øvrige medlemmer af FDV.

Hans Kristian Pedersen sendte herefter på vegne af Laserdisken ApS brevet af 12. februar 2003 til FDVs medlemmer, men kun SF Film A/S og Scanbox Entertainment A/S besvarede hans henvendelse.

Det er herefter ikke godtgjort, at Hans Kristian Pedersens salg af parallelimporterede film i den omtvistede periode skete med de indstævntes samtykke. Der er heller ikke grundlag for at anse svarene fra FDV eller de manglende svar fra et flertal af FDVs medlemmer på henvendelserne i december 2002 til februar 2003 for et stiltiende samtykke eller en accept af hans parallelimport.

Hans Kristian Petersen har derfor været uberettiget til at importere og sælge de omtvistede film.

Krænkelse

Det må efter bevisførelsen for landsretten lægges til grund, at der i perioden fra 1. juli 2004 – 29. november 2005 af Laserdisken v/Hans Kristian Pedersen blev solgt 9.739 parallelimporterede film, som FDVs medlemmer havde rettighederne til i Danmark. Det er herunder

for landsretten - i beskedent omfang - dokumenteret, at der også er solgt film, som SF Film A/S og Scanbox Entertainment A/S havde rettighederne til. Hans Kristian Pedersen har ikke godtgjort, at de sidstnævnte film var importeret forud for ikrafttræden af ændringen af ophavsretslovens § 19, stk. 1, den 22. december 2002. Det er heller ikke godtgjort, at dette skulle gælde for andre af de solgte film.

Grundlaget for forbud (dagældende retsplejelovs § 642, nr. 2 og 3)

Hans Kristian Pedersen har også i denne forbindelse påberåbt sig, at FDV og dens medlemmer ikke har reageret på hans henvendelser i 2002-03.

Af henvendelsen den 27. december 2002 til FDV fremgår, at salget af parallelimporterede film ville blive fortsat efter den 13. januar 2003, såfremt titlerne ikke var forbudt af FDVs medlemmer, hvilken frist blev forlænget til den 17. februar 2003 ved brev af 9. februar 2003 til FDV. I de enslydende breve af 12. februar 2003, som Hans Kristian Pedersen herefter sendte til FDVs medlemmer, er dette ikke gentaget. Det fremgår derimod af brevet, at FDV havde meddelt Hans Kristian Pedersen, at Laserdisken udbød importerede film i strid med FDVs medlemmers rettigheder, og at FDV havde afvist at give Laserdisken "svar i form af konkrete forbud". I brevene blev de enkelte medlemmer herefter stillet spørgsmålet, om de ønskede at forbyde Laserdisken parallelimport, "JA eller NEJ", idet det var anført, at et ja ville blive respekteret.

Det havde været nærliggende, at alle FDVs medlemmer, eventuelt gennem FDV, havde besvaret Hans Kristian Pedersens henvendelser i 2002-03 om parallelimport. På den anførte baggrund kan de manglende svar imidlertid ikke føre til, at adgangen til at påtale krænkelse og nedlægge forbud anses for bortfaldet ved passivitet. Det kan heller ikke anses for retsfortabende passivitet, at der først væsentligt senere blev foretaget kontrol og i forlængelse heraf rejst forbudssag som sket i november 2005 og december 2006.

Derimod kan Hans Kristian Pedersens forsøg på at få en afklaring og en praktisk ordning af håndteringen af medlemmernes rettigheder og forløbet i øvrigt tillægges betydning med hensyn til spørgsmålet om erstatning, jf. nedenfor.

Hans Kristian Pedersen har endvidere påberåbt sig, at han indstillede sin parallelimport den 29. november 2005, da han ved fogedforretningen mod Laserdisken ApS konstaterede, at FDV ville forbyde importen.

Heroverfor står som anført ovenfor, at det omtvistede salg også omfattede nogle film fra de to selskaber, som i 2003 havde svaret Hans Kristian Pedersen, at de ikke ville tillade parallelimport.

Hertil kommer, at Hans Kristian Pedersens advokats tilkendegivelse ved brev af 2. oktober 2006 om anerkendelse af de indstævntes rettigheder var knyttet til en forståelse af ophavsretsloven, som er tilsidesat ovenfor.

Ved et prøve køb den 7. december 2006 solgte Laserdisken endvidere et eksemplar af filmen ”101 Dalmatinere 2”. Der er ikke påvist omstændigheder, der kan føre til, at Buena Vistas (nu Walt Disney Entertainment ApS’) ret til at påtale parallelimport af denne film var ophørt som følge af, at filmen i perioder trækkes tilbage fra markedet, som forklaret af vidnet Jan Klarskov Jensen.

På den anførte baggrund og af de grunde, der i øvrigt er anført af byretten, tiltræder landsretten efter en samlet vurdering af oplysningerne i sagen, at betingelserne for at nedlægge forbud mod Hans Kristian Pedersen som sket var opfyldt den 19. januar 2007, jf. dagældende retsplejelov § 642, nr. 1 – 3, jf. § 643, og at det nedlagte forbud er lovligt forfulgt, jf. dagældende retsplejelovens § 648, jf. de nugældende §§ 634 – 639.

Vederlag og erstatning (påstand (3))

Af de grunde, der er anført af byretten, tiltræder landsretten, at Hans Kristian Pedersen har handlet uagtsomt, og at de indstævnte har krav på vederlag og erstatning efter ophavsretslovens § 83, stk. 1, nr. 1 og 2, jf. stk. 2.

Landsretten tiltræder tillige, at såvel vederlaget som erstatningen må fastsættes skønsmæssigt i mangel af nærmere dokumentation for de fremsatte krav. Der er således ikke fremlagt oplysninger om salgspriser, driftsudgifter og dækningsbidrag, som de indstævnte ville have haft i relation til de omtvistede film.

Landsretten tiltræder endvidere, at der ved fastsættelsen må tages hensyn til Hans Kristian Pedersens forsøg på allerede i forbindelse med lovens ikrafttræden at få en afklaring og en praktisk ordning med hensyn til rettighedsspørgsmålet.

Der må yderligere lægges vægt på, at skaden kunne have været begrænset ved en hurtigere reaktion, og at dette må antages at kunne have været iværksat på grundlag af søgning på Laserdiskens hjemmeside.

Det må efter det, der er dokumenteret om pre-release salg, antages, at Hans Kristian Pedersens salg af parallelimporterede film har påført de indstævnte en vis markedsforstyrrelse, ligesom der må antages at have været - ret beskedne - udgifter til kontrol.

På denne baggrund fastsætter landsretten efter en samlet vurdering vederlaget og erstatningen til i alt 150.000 kr.

For så vidt angår Hans Kristian Pedersens subsidiære påstand om forelæggelse for EU-Domstolen henvises til bemærkningerne oven for om forståelsen af ophavsretslovens § 19.

Bevissikringen (selvstændig påstand (1))

Af de grunde, der er anført af byretten, tiltræder landsretten, at Hans Kristian Pedersens selvstændige påstand (1), 1. led, er afvist.

Hans Kristian Pedersens påstand (1), 2. led, omhandler - som påstanden er formuleret - materiale sikret ved bevissikringen mod Laserdisken ApS den 29. november 2005. Det er imidlertid det samme materiale, der efter anmodning fra de indstævnte blev bevissikret ved fogedrettens kendelse af 15. december 2006, stadfæstet af Vestre Landsret den 8. oktober 2007, i bevissikringssagen mod Hans Kristian Pedersen. Under denne ankesag må det afgørende være, hvornår sagen er anlagt i forhold til kendelsen af 15. december 2006.

Da betingelserne for at foretage bevissikringen den 15. december 2006 var opfyldt, og da retssagen efter bevissikringen er anlagt inden for 4 uger efter den 15. december 2006, jf.

fristen i retsplejelovens § 653 c, stk. 1, frifindes de indstævnte for denne del af Hans Kristian Pedersens selvstændige påstand (1).

Af de grunde, der i øvrigt er anført af byretten, tiltræder landsretten, at de indstævnte er frifundet for det 3. led af Hans Kristian Pedersens selvstændige påstand (1), der vedrører tilbagelevering af det bevissikrede materiale, idet det bemærkes, at det for landsretten er oplyst, at materialet består i lagerlister og indkøbsfakturaer, der er kopieret fra Hans Kristian Pedersens computer.

Erstatning for værditab (selvstændig påstand (2))

Det fremgår af Vestre Landsrets kendelse af 14. september 2006 i sagen mod Laserdisken ApS, at fogedretten ikke har truffet bestemmelse om beslaglæggelse, hvilket støttes af retsassessor Dorete Bagers forklaring for byretten.

Det må imidlertid lægges til grund, at betingelserne for beslaglæggelse efter den dagældende retsplejelovs § 645 og/eller retsplejelovens § 653 b i overensstemmelse med de indstævnets påstand herom var opfyldt, hvis Hans Kristian Pedersen ikke under bevissikringen havde været villig til at indgå en aftale med de indstævnte. Det må endvidere lægges til grund, at aftalen blev indgået af rent praktiske grunde.

Af den efterfølgende skriftveksling mellem parterne i kæresagen V.L. B-2787-05 ved Vestre Landsret fremgår, at de indstævnte da delte Hans Kristian Pedersens opfattelse af, at filmene måtte anses for beslaglagt.

Under disse omstændigheder kan aftalen sidestilles med en beslaglæggelse af de omhandlede film.

Da tilbagesalg også under en faktisk beslaglæggelse måtte ske på sådanne vilkår om deponering af provenuet, som de indstævnte tilbød, og da Hans Kristian Pedersen ikke benyttede sig heraf, er det imidlertid ikke godtgjort, at han har lidt et tab som følge af aftalen, som kan danne grundlag for et erstatningskrav mod de indstævnte.

Hertil kommer, at det ikke i sig selv kan give grundlag for et erstatningskrav, at en beslaglæggelse ikke følges op af en retsafgørelse om konfiskation, jf. herved retsplejelovens § 653 d, stk. 3

De indstævnte frifindes derfor for Hans Kristian Pedersens selvstændige påstand (2).

Sagsomkostninger

Efter sagens udfald sammenholdt med parternes påstande skal Hans Kristian Pedersen betale delvise sagsomkostninger for begge retter til de indstævnte med i alt 78.900 kr.

Beløbet omfatter 3.900 kr. til retsafgift for byretten af det vundne beløb og 75.000 kr. til udgifter til advokatbistand. Beløbet til dækning af udgifter til advokatbistand er uden moms, da det er oplyst, at de indstævnte er momsregistrerede.

Landsretten har ved omkostningsafgørelsen lagt vægt på, at tvisten mellem parterne har drejet sig om, hvorvidt Hans Kristian Pedersen har handlet i strid med de indstævntes rettigheder, hvilket de indstævnte har fået medhold i. Der er ved fastsættelsen af beløbet lagt vægt på, at det har været nødvendigt at nedlægge forbud, og på kæremålet i fogedsagen samt sagens betydelige omfang for byretten, mens Hans Kristian Pedersen med hensyn til sagens beløbsmæssige påstande samlet set har fået medhold for den største del. Der er endvidere lagt vægt på omfanget af ankesagen, der er hovedforhandlet på én retsdag.

Thi kendes for ret:

Laserdisken v/ Hans Kristian Pedersen skal anerkende, at det af Fogedretten i Aalborg den 19. januar 2007 nedlagte forbud er lovligt gjort og forfulgt.

Laserdisken v/ Hans Kristian Pedersen skal til Foreningen af Danske Videogramdistributører for Egmont Film A/S (nu Nordisk Film Distribution A/S), Walt Disney Studios Home Entertainment A/S (nu The Walt Disney Company Nordic), Nordisk Film Video A/S (nu Nordisk Film Distribution A/S), Paramount International A/S (nu Fox-Paramount Home Entertainment Denmark I/S), Sandrew Metronome Danmark A/S, Scanbox Entertainment A/S, SF Film & Video A/S (nu SF Film A/S), Universal Pictures Danmark ApS

(nu Universal Sony Pictures Home Entertainment Nordic) og Warner Bros. Entertainment Danmark ApS betale 150.000 kr. med procesrente af 100.000 kr. fra den 5. januar 2006 og af 50.000 kr. fra den 22. april 2008.

Laserdisken v/ Hans Kristian Pedersens selvstændige påstand (1), 1. led, afvises.

Foreningen af Danske Videogramdistributører for Egmont Film A/S (nu Nordisk Film Distribution A/S), Walt Disney Studios Home Entertainment A/S (nu The Walt Disney Company Nordic), Nordisk Film Video A/S (nu Nordisk Film Distribution A/S), Paramount International A/S (nu Fox-Paramount Home Entertainment Denmark I/S), Sandrew Metronome Danmark A/S, Scanbox Entertainment A/S, SF Film & Video A/S (nu SF Film A/S), Universal Pictures Danmark ApS (nu Universal Sony Pictures Home Entertainment Nordic) og Warner Bros. Entertainment Danmark ApS frifindes for Laserdisken v/ Hans Kristian Pedersens selvstændige påstand (1), 2. og 3. led, og hans selvstændige påstand (2).

Laserdisken v/ Hans Kristian Pedersen skal betale 78.900 kr. i sagsomkostninger for begge retter til Foreningen af Danske Videogramdistributører for Egmont Film A/S (nu Nordisk Film Distribution A/S), Walt Disney Studios Home Entertainment A/S (nu The Walt Disney Company Nordic), Nordisk Film Video A/S (nu Nordisk Film Distribution A/S), Paramount International A/S (nu Fox-Paramount Home Entertainment Denmark I/S), Sandrew Metronome Danmark A/S, Scanbox Entertainment A/S, SF Film & Video A/S (nu SF Film A/S), Universal Pictures Danmark ApS (nu Universal Sony Pictures Home Entertainment Nordic) og Warner Bros. Entertainment Danmark ApS.

Det idømte skal betales inden 14 dage.

Sagsomkostningerne forrentes efter rentelovens § 8 a.

Chr. Bache

Rikke Foersom

Niels Klitgaard
(kst.)

Udskriften udstedes uden betaling.

Udskriftens rigtighed bekræftes.

Vestre Landsret,

Viborg den 11. januar 2016

Britt Fusager

retssekretær